

Socialministeren (Henrik Dam Kristensen): Ejerforholdene om Stevnstortet er korrekt beskrevet.

Jeg vil bare gentage, hvad jeg svarede også på det foregående spørgsmål: Vi har nu skaffet de 20 midlertidige pladser. Så har vi dækket behovet, som det blev vurderet af både Amtrådsforeringen og politimestrene, og det betyder så, at vi efterfølgende skal sætte os ned og lave en langtidspanlægning af det her. Hvad er det for et antal sikrede pladser, vi tror der er behov for sådan mere permanent? Hvor skal de ligge henne? Osv.

Der er altså i dag signaleret i hvert fald to lokaliteter, som ligger fast også i en fremtidig planlægning. Det er Nykøbing Sjælland, og det er Grenå. Hvad der derudover skal ske, synes jeg er for tidligt at sige. Men vi har sikret de 20 pladser, som vi tilkendegav for nogle uger siden fra regeringens side skulle frembringes.

Karsten Nonbo (V):

Jeg vil så bare have en bekræftelse til sidst på, hvad jeg også har en formodning om: Stevnstortet har ikke været involveret i planlægningen omkring Stevnstortet.

Socialministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg vil sige til hr. Karsten Nonbo, at det er sådan, at det er amterne, som driver disse institutioner, dem, der stiller personale til rådighed, så det er amterne, jeg først og fremmest har forhandlet med.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 12

Frank Aaen (EL):

Det fremgår af finanslovens forskellige konti, ligesom det også har været omtalt i dagspressen, at der af bevillinger til ældre, syge og sindslidende har ophobet sig flere hundrede millioner kroner, som ikke er blevet brugt og kun meget langsomt anvendes til deres formål.

Jeg må indrømme, at når man f.eks. hører, der her i København bliver flere og flere hjemløse, der bor på gaden, hører, at der er 50 på sygehuset Sct. Hans, som er færdigbehandlet, men som ikke kan finde et sted at bo, så er det stødende f.eks. at opleve, at der hos socialministeren står 171 mio. ubrugte kr. på en konto, som skal gå til at skaffe boliger til sindslidende.

Jeg vil gerne spørge ministeren, om vi kan få garanti for, at de penge, der er bevilget, faktisk også hurtigst muligt bliver anvendt til deres formål.

Socialministeren (Henrik Dam Kristensen):

Det tror jeg er noget vi alle er optaget af. Det er ikke usædvanligt, at vi ser den situation, at regering og Folketing er optaget af at fremme et område, og så i hvert fald når det gælder mit område, er det så amterne og kommunerne, som skal drive det, for det er dem, der har institutionerne.

Når det gælder sindslidende, som hr. Frank Aaen netop henviser til, er det korrekt, at der ved starten af året var en opsparing på 171 mio. kr. Men det er også sådan, at de alle sammen stort set er reserveret til konkrete projekter, som så er besluttet i amterne og kommunerne. Vi forventer, at opsparingen ved året udgang er 114 mio. kr., men af de 114 mio. kr., er der dags dato kun 10 mio. kr., der ikke er sat præcise projekter på.

Det, jeg prøver at beskrive her, er, at Folketinget og regeringen ofte sætter et projekt i gang, og så skal kommunerne samle op for at finde ud af, hvordan botilskuddene skal være, der skal projekteres osv. Der kan være en vis indløbshid her, og noget af det, jeg synes, vi skal kigge på, er, om vi kan formindske den.

Men i forhold til det konkrete spørgsmål om de 171 mio. kr. til sindslidende, er det altså sådan nu, at det er 10 mio. kr., der ikke er sat konkrete projekter på.

Frank Aaen (EL):

Det er klart, at de der oplysninger, ministeren kommer med nu, vil vi gerne have over skriftligt. Jeg vil bare gøre opmærksom på, at selv om det så ser ud, som om pengene nu er ved at blive brugt, er der altså tale om en bevilling, der blev besluttet i 1995; ved udgangen af 1995 begynder man at afsætte de her penge. Så må man jo sige, at det er altså mange år, der er gået, inden man er på vej til at bruge bevillingerne fuldt ud. Hvad angår bevillingerne til ældre, er det en aftale fra december 1997, og der står stadig væk meget store beløb.

Jeg vil sige til ministeren, at hvis det er korrekt, at kommunerne ikke udnytter de midler, Folketinget stiller til rådighed, må det være ministerens forpligtelse at gå til Folketinget og sige, at vi har brug for på en eller anden måde at få de her kommuner til at gøre noget, for vi ved, at samtidig med at de penge har stået og ventet,